

SAVRŠENA VJERA

Mario Dučić,
veljača 2011.

Propovijedi Crkve cjelovitog evanđelja su besplatna publikacija. Ako ih želite dobiti na svoju adresu, javite nam se.

„Što koristi, braćo moja, ako tko rekne da ima vjeru, a djela nema? Zar ga vjera može spasiti? Ako su neki brat ili neka sestra goli i bez svakidašnje hrane, pa im netko od vas rekne: »Idite u miru, utoplite se i nasitite se!« a ne dadnete im ono što im je potrebno za tijelo, što to koristi? Tako je i s vjerom: ako nema djela, mrtva je u samoj sebi.“ (Jakovljeva 2.14-17)
Vjera – riječ toliko jednostavna, ali još uvijek za mnoge u svijetu nerazumljiva. Vjera je toliko bitna u kršćanskom hodu s Gospodinom da nam Pismo kaže da mu je bez vjere nemoguće ugoditi. Koliko se god čini jednostavnom i bitnom, danas će mnogi brzopletu tvrditi da vjeruju u Boga. Takva brzopletost i nerazumijevanje dovode do toga da nevjernici ne razumiju kako ljudi kažu da vjeruju u Boga, dok su njihova

djela protivna Pismu. S druge strane postoje mnogi vjernici i propovjednici koji tvrde kako imaju veliku vjeru za znakove i čudesa, a istovremeno bivaju uhvaćeni u naručjima bludnica, laži ili financijskih malverzacija. Svi se danas pozivaju na vjeru: od političara do crkvenih veledostojnika, koji se pozivaju na istinsku i jedinu pravu vjeru. Crkve su sročile i napisale svoja savršena doktrinalna uvjerenja, koja jesu biblijski ispravna, ali je još uvijek čudno što, unatoč tolikim vjerovanjima i ispravnim doktrinama, ljudi i gradovi gdje žive vjernici ostaju nepromijenjeni. Ako svi tvrde da vjeruju Bogu, zašto prema nedavnim

✳ **Vjera nije samo informativno slaganje s određenim biblijskim istinama, već djelotvorni aktivan odnos koji mijenja ljude i okolnosti oko njih.**

statistikama samo 20% vjernika služi u lokalnom tijelu?

Stoga treba pogledati Pismo i vidjeti kakva je to savršena vjera. Osobno sam našao, proučavajući mnoge biblijske stihove, kako vjera nije samo informativno slaganje s određenim biblijskim istinama, već djelotvorni aktivan odnos koji mijenja ljude i okolnosti oko njih. Svima nam je potrebno pravilno razumijevanje vjere kako bismo kroz njega aktivirati svoja djela vjere te kako bi naša vjera postala savršena, odnosno dosegla svoj cilj u našem životu i životu Božje crkve.

SAVRŠENA VJERA NIJE SAMO SLAGANJE S KRŠĆANSKIM UČENJIMA.

„Što koristi, braćo moja, ako tko rekne da ima vjeru, a djela nema? Zar ga vjera može spasiti? Ako su neki brat ili neka sestra goli i bez svakidašnje hrane, pa im netko od vas rekne: »Idite u miru, utopite se i nasitite se!« a ne dadnete im ono što im je potrebno za tijelo, što to koristi? Tako je i s vjerom: ako nema djela, mrtva je u samoj sebi.“ (Jakovljeva 2.14-17)

Jakov, Isusov brat i jedan od voditelja jeruzalemske crkve, odlučuje napisati pismo svim židovskim kršćanima koji žive u poganskim zajednicama izvan Palestine. Između ostalog, cilj Jakovljevog pisma bio je

★ Ono što mnoge odvraća nije čistoća doktrine, već loši stavovi i djela onih koji se nazivaju vjernicima.

naučiti kršćane kako se pravilno ponašati u crkvi i svijetu.

Ispravno vjerovati ili ispravno se ponašati? Jakov nam tvrdi da je vjerovanje i ponašanje međusobno povezano i da se ne mogu razdvojiti. Nerazumijevanje je nastalo radi odvajanja vjere od djela. Tako su nastale razne doktrine radi kojih su se mnogi odvojili od međusobnih odnosa i zamrznuli ih radi drugačijih informacija. Mnogi u crkvi i svijetu ostaju zbunjeni kada vide ponašanje koje nije u skladu s Isusovim riječima i životom. Ono što mnoge odvraća nije čistoća doktrine, već loši stavovi i djela onih koji se nazivaju vjernicima. Kršćanstvo, odnosno kršćanska vjera, nije samo slaganje s biblijskim učenjima već odnos s Gospodinom i vršenje njegovih učenja. Informacijski svijet je učinio svoje i mnogi prihvaćaju informacije o Isusu i Bibliji i kažu da vjeruju u Boga, ali činjenica je da mnogi ostanu samo na informativnom vjerovanju. Vjera nije samo puko vjerovanje i citiranje određenih vjerovanja u crkvi. Prema Jakovu, istinska i savršena vjera je povezana s djelima. Istinska vjera ustvari mijenja naše krivo ponašanje kao i naša razmišljanja. Ako životi ostaju nepromijenjeni, unatoč tome što tvrdimo da vjerujemo u Boga, onda naša vjera nije istinita već lažna.

Prije nego se Jakov raspisao o savršenoj vjeri, već je u prvom poglavlju stavio naglasak na vršenje Riječi, a ne samo na informativno slušanje kada je rekao: „Ali budite izvršioци riječi, a ne samo slušaoci koji zavaravaju sami sebe!“ (Jakovljeva 1.22)

Isus Krist je isto tako, u kontekstu slušanja i vršenja riječi, spomenuo osobu koja je samo

informativno slušala riječi, ali ih nije izvršavala – posljedica takvog stava je ruševina života:

„Naprotiv, svatko tko sluša ove moje riječi, a ne izvršava ih, može se usporediti s ludim čovjekom koji svoju kuću sagradi na pijesku. Udari pljusak, navalije potoci, dunuše vjetrovi i nasrnuše na tu kuću i ona se sruši. I velika bijaše njezina ruševina.“ (Matej 7.26)

Apostol Ivan nam isto piše i govori kako nisu dovoljne riječi i jezik, već i djela prema drugima kada kaže: „Dječice, ne ljubimo riječju i jezikom, nego djelom i iskreno. Po tome ćemo poznati da smo od istine i pred njim umiriti svoju savjest.“ (1 Ivanova 3.18)

Dakle vjera nije samo informativno slaganje s određenim doktrinarnim činjenicama, već se manifestira djelima promjene našeg života i razmišljanja. Nažalost, mnogi se danas informativno slažu sa svime što čuju u crkvi ili iz Pisma, ali djelima niječu. Zato neki doživljavaju brodolom vjere, otpadništvo, imaju loše odnose, depresije, neučinkovite crkve i razne druge probleme, jer njihova vjera možda nije aktivirana djelima već je ostala na nivou prihvaćanja i slaganja s određenim biblijskim informacijama. Zli duhovi imaju besprijeckorno doktrinarno vjerovanje, ali nemaju djela. Takvi su i nažalost ljudi koji svojim djelima i stavovima odbijaju nevjernike i priječe ulazak u Božje Kraljevstvo. Nije li zanimljivo kako su zli duhovi znali da je Isus Sin Božji, čak kada ni neki od učenika nisu znali tko je on? „I najedanput povikaše: »Što hoćeš od nas, Sine Božji? Jesi li došao ovamo da nas mučiš prije vremena?« (Matej 8.29) ili pak: „Što hoćeš od nas, Isuse Nazarećanine? Jesi li došao da nas uništiš? Znam tko si: Svetac Božji!“ (Marko 1.24)

U Djelima apostolskim je jedna žena išla za Pavlom i proklamirala na sav glas dobre biblijske informacije, iako je bila opsjednuta zlim duhom: „Ta je ropkinja, idući iza Pavla i nas drugih vikala: »Ovi su ljudi sluge najuzvišenijeg Boga; oni vam navješćuju put spasenja.«“ (Djela apostolska 16.7)

Postojali su i neki židovi koji su išli naokolo te pokušavali istjerati zle duhove na temelju doktrinarnih uvjerenja. Iako su to radili savršeno, problem je bio što njihova djela nisu potvrđivala njihovu vjeru. Zato im je zli duh doktrinarno odvratio, i ne samo doktrinarno već je rekao da Isusa i Pavla osobno poznaje. „Ali im zli duh odvrati, „Isusa poznajem, i znam tko je Pavao. A tko ste vi?“ (Djela apostolska 19.15)

Ustvari, kada Jakov govori o tome što koristi, „ako tko rekne da ima vjeru, a djela nema“, za riječ vjeru koristi grčku riječ pistis. Osim što nam riječ govori o tome da smo uvjereni, odnosno, kako se slažemo u vezi božanskih istina, posebno onih u vezi evanđelja, objašnjenje riječi nam isto tako ukazuje da je to ne samo mentalno slaganje s božanskim istinama već slaganje koje dovodi do dobrih djela. U ovom posebnom kontekstu, znanje određenih istina bez dobrih djela se naziva lažnom vjerom. Jedan poznati pastor je ovako opisao lažnu vjeru:

✦ **Ako životi ostaju nepromijenjeni, unatoč tome što tvrdimo da vjerujemo u Boga, onda naša vjera nije istinita već lažna.**

„Lažna vjera može biti puna informacija i znanja o evanđelju istine. Lažna vjera može biti uzbudljiva. Lažna vjera može promijeniti izvanjski život poput farizeja. Lažna vjera može govoriti dobro o Kristu, poput židova. Lažna vjera može ispovjediti grijeh poput Šaula. Lažna vjera se može poniziti i posuti pepelom poput Ahaba. Lažna vjera se može pokajati poput Ezava i Jude. Lažna vjera može biti detaljna u religijskim djelima poput farizeja. Lažna vjera može biti vrlo velikodušna poput Ananije. Lažna vjera može drhtati poput Feliksa. Lažna vjera može uživati u vjerskim privilegijama poput Lotove žene. Lažna vjera može propovijedati, činiti čudesa i tjerati zle duhove. Lažna vjera može imati visoke pozicije u crkvi. Lažna vjera može biti s velikim propovjednicima poput Deme. Lažna vjera može biti spokojna i tjelesno sigurna poput onih pet ludih djevoja. Lažna vjera čak može izdržati do sudnjeg dana.“

Kako god sagledali, savršena vjera nije samo slaganje s određenim činjenicama i nagomilavanje znanja određenih biblijskih informacija, već životvorna vjera koja nije odvojena od djela promjene života i razmišljanja. Kada Jakov govori o djelima,

✦ **Zli duhovi imaju besprijekorno doktrinarno vjerovanje, ali nemaju djela. Takvi su i nažalost ljudi koji svojim djelima i stavovima odbijaju nevjernike i priječe ulazak u Božje Kraljevstvo.**

koristi grčku riječ *ergon* koja ukazuje na neko djelo ili rezultat koji nije postignut samo jednim djelom ili činom već rezultatom nakupljanja ustrajnog i neprekidnog rada.

VJERA BEZ DJELA JE BESKORISNA.

„Želiš vidjeti, o luđače, da je vjera bez djela beskorisna?“ (Jakovljeva 2.20)

„Bog daje svakoj ptici hranu, ali ne baca ju u gnijezdo.“ – Nepoznati autor

Ako želimo usavršiti svoju vjeru, onda je moramo očitovati svojim djelima. Što su dakle djela vjere? Iako apostol Pavao tvrdi „da se čovjek opravdava vjerom bez vršenja Zakona“ (Rimljanima 3.28), odnosno da naša dobra djela ne mogu zaraditi naše spasenje, istinska, odnosno savršena vjera uvijek će rezultirati promijenjenim životom i dobrim djelima. Ustvari dok je Pavao u poslanici Rimljanima govorio protiv onih koji su se htjeli spasiti djelima umjesto kroz istinsku vjeru, Jakov je govorio protiv onih koji su pomiješali intelektualno slaganje s određenim činjenicama i istinsku vjeru. Istinska vjera uključuje i daje cijelog čovjeka Bogu, bez zadržke.

Vjera bez djela je beskorisna jer jednostavno nema djela. Jakov nam je dao i jedan mali primjer kako bismo mogli shvatiti da je vjera bez djela kao: „...tijelo bez duše“ (Jakovljeva 2.26). Kada je rekao: „Ako su neki brat ili sestra goli i bez svagdašnje hrane, pa im netko od vas rekne: »Dite u miru, utoplite se i nasitite se!« a ne dadnete im ono što je potrebno za tijelo, što to koristi?“ (Jakovljeva 2.15-16) Drugim riječima, ako znamo za potrebe brata i sestre oko sebe, a samo molimo za njih da im Bog

providi s neba i ne kupimo im hranu – što to kome koristi? Osim, eventualno, nama koji na glas molimo da ljudi vide kako smo mi duhovni i kako znamo citirati Pismo napamet u molitvi.

Jakov o ovakvom stavu ne govori samo kao o negativnom i kao beskorisnoj vjeri već nadalje kaže: „Tko dakle može dobro činiti, a ne čini, počinja grijeh.“ (Jakovljeva 4.17). Drugim riječima, ako možeš pomoći, a ne pomogneš, to nije tvoja slobodna volja već grijeh!

Vjera bez djela je beskorisna, odnosno „mrtva je u samoj sebi“ (Jakovljeva 2.17b) Jakov koristi grčku riječ nekros koju prevodimo pojmom duhovna smrt. Riječ opisuje stanje kada je nečija duša odvojena od utjecaja božanskog svjetla i duha, kao što je tijelo odvojeno od materijalnog svjetla i zraka te stoga nema nadu u vječni život. I tako se istinska vjera ne može odvojiti od djela.

Kada su Ivanu Krstitelju dolazili na krštenje, narod ga je u jednom trenutku upitao. „Što nam je onda činiti?“ Umjesto da je odgovorio da za njime ponove Nicejsko ili Carigradsko vjerovanje te izgovore molitvu spasenja ili mu pak objasne doktrinu o Svetom Trojstvu, on im je rekao sljedeće: „Tko ima dvije haljine – odgovori im – neka podijeli s onim koji nema nijedne! Tko ima hrane, neka učini isto tako! Dođi u carinici da ih krsti pa ga upitaju: »Učitelju, što mi moramo činiti?« »Ne tražite – odgovori im – ništa više nego što vam je određeno!« Vojnici ga također zapitaju: »A što mi moramo činiti?« »Nikomu ne činite nasilja – odgovori im – nikoga lažno ne prijavljujte i budite zadovoljni svojoj plaćom!«“ (Luka 3.10-14) Isus, kada je govorio o slušanju te

izvršavanju njegovih riječi, govorio je o čovjeku koji je svoju kuću sagradio na litici i kada su došle nevolje on je ostao stajati čvrsto jer je izvršavao njegove riječi, a ne samo slušao. Pismo nam kaže da kada je Isus „dovršio svoj govor, veliko je mnoštvo naroda bilo zanesenom njegovom naukom, jer ih je učio kao onaj koji ima vlast, a ne kao njihovi književnici.“ (Matej 7.28) Grčka riječ koju koristi za nauku je didache koju doslovno možemo prevesti kao umjetnost učenja, odnosno podučavanja.

Koja je bila razlika kod podučavanja? Razlika je bila u djelima. Isus nije samo dijelio informacije i doktrine o sebi već je životnim djelima i na praktičan način ljude učio o istinskoj vjeri, dok su književnici dobro govorili i podučavali što se tiče informacija, ali nisu to živjeli. Isus je za njih rekao: „Na Mojsijevu stolicu zasjeli su književnici i farizeji. Vršite i držite sve što vam reknu, ali se ne ravnajte prema njihovim djelima, jer govore, a ne vrše! Oni vežu teška bremena koja se jedva mogu nositi te ih stavljaju ljudima na pleća, a sami ih neće ni prstom pokrenuti. Sve što čine čine zato da ih vide ljudi. Zato raširuju svoje zapise i produljuju svoje rese. Vole pročelje

★ **Savršena vjera nije samo slaganje s određenim činjenicama i nagomilavanje znanja određenih biblijskih informacija, već životvorna vjera koja nije odvojena od djela promjene života i razmišljanja.**

na gozbama, prva mjesta u sinagogama, pozdrave na javnim mjestima i da ih ljudi nazivaju rabbi“ (Matej 23.2-7)

Istinska vjera uvijek će bez izuzetaka rađati dobrim djelima; ako ih nema, ona je u sebi mrtva bez obzira na doktrinarnu čistoću nauke. Što je s vjerom u lokalnom tijelu za lokalno tijelo i potrebe? Ponekad se čini kako imamo vjere za mnoge velike stvari, ali u praksi ne možemo biti vjerni u malim i jednostavnim zemaljskim stvarima poput dolaska na vrijeme, urednog oblačenja, discipliniranog dolaska u crkvu, molitve, posta, čišćenja, služenja u mjestima gdje su potrebe, reakcije prema financijskim potrebama crkve i bližnjih. Mnogi danas imaju vjere za znakove i čudesa, ali nemaju za praktična djela i potrebe u lokalnom tijelu. Takva vjera je farizejska, vjera koja neće moći ojačati lokalno tijelo niti doseći grad u kojem to tijelo djeluje. Pasivnost, nepožrtvovnost, sebičnost i razdori oko informativnih doktrina jesu djela tijela, a ne djela vjere. Fenomen slušanja, a ne vršenja riječi, nije nešto novo. I za vrijeme proroka Ezekielu bilo je problema s vršenjem. Ljudi jednostavno nisu reagirali na propovijedi proroka Ezekielu. Govorili su kako je dobra poruka, kako vole slušati riječi, dok nisu ništa iz nje vršili već su i

★ **Istinska vjera uvijek će bez izuzetaka rađati dobrim djelima; ako ih nema, ona je u sebi mrtva bez obzira na doktrinarnu čistoću nauke.**

dalje trčali za svojim ambicijama i novcem. Oni su dolazili slušati riječ radi zabave. Nije ih zanimalo da čuju od Gospodina i sprovedu u djelo. Tako i danas mnogi slično gledaju na crkvu kao na neko kazalište u kojem su glumci i gledatelji. Uživaju u glazbi, ljudima i aktivnostima, ali ne primaju poruke k srcu niti se žele promijeniti ili služiti u crkvi. Razlog tome je što imaju lažnu vjeru – vjeru bez djela koja je u sebi ustvari mrtva: „A o tebi, sine čovječji, sinovi naroda tvoga kazuju za zidove i na kućnim vratima i govore jedan drugom: »Hajde da čujemo kakva je to riječ došla od Jahve!« I hrle k tebi kao na zbor narodni; i narod moj sjeda preda te i sluša tvoje riječi, ali ih ne izvršuje: naslađuju se njima u ustima, a srce im ide za nepravednim dobitkom. I gle, ti si za njih kao slatka pjesma uz glazbu otpjevana glasom umilnim: riječi ti slušaju, ali ih ne izvršuju.“ (Ezekiel 33.30-32)

KAKO VJERU UČINITI ISTINITOM I SAVRŠENOM?

„Zar nije bio naš otac Abraham djelima pokazan opravdanim kada je »prinio na žrtvenik svoga sina Izaka?« Vidiš da je vjera zajednički djelovala s njegovim djelima i da je vjera uz pomoć djela postala savršena. Tako se ispuni Pismo koje veli: »Vjerova Abraham Bogu, i to mu se uračuna u pravednost« te postade »Božji prijatelj«. Vidite da čovjek biva opravdan djelima, a ne samo vjerom.“ (Jakovljeva 2.21-24)

Jakov nam daje upute kako učiniti našu vjeru savršenom – jednostavno djelima aktivirati svoju vjeru baziranu na informaciji. Pavao

nam je rekao u poslanici Rimljanima kako je naš praotac po tijelu, Abaraham, bio opravdan vjerom, a ne „na temelju“ djela, odnosno vršenjem zakona (Rimljanima 4.2).

Tako smo i mi, poput Abrahama, opravdani vjerom, ali ta vjera nije samo puka informacija ili doktrina već živa vjera u odnosu s našim Gospodinom Isusom Kristom. Kroz taj živi odnos i vjeru u Isusa Krista, u snazi Duha Svetoga, aktivirali smo ta djela vjere koja su nas promijenila u našem načinu života i općenito razmišljanja. Više ne živimo kao ovaj svijet i razmišljamo drugačije. Svoju vjeru i dalje „usavršavamo“ čineći dobra djela kroz nju.

Kroz naše djelovanje i poslušnost prema riječi, naša se vjera pokazuje istinitom. Kada je Abraham u knjizi Postanka čuo Božji poziv, on nije ostao pasivan i napisao knjigu o tom iskustvu s Božjim glasom već se u vjeri aktivirao. Učinio je vjeru djelotvornom kako bi ona postala istinita te iskustvena vjera. Pismo nam kaže da kada je završio razgovor s Bogom, da je „Abraham uzeo svoga sina Jišmaela i sve robove koji su bili rođeni u njegovom domu i sve koje je kupio novcem – sve muške ukućane – pa ih istog dana obreže, kako mu je Bog rekao.“ (Postanak 17.23).

Abraham ne samo da je aktivirao svoju vjeru istog dana već je i učinio niz djela vjere radi poslušnosti prema Gospodinu, pa čak i kada je bio kušan žrtvovati svoga sina kao žrtvu paljenicu. To su djela pravednika koji je živio po vjeri. Zato nam je Jakov rekao da je njegova vjera „zajednički djelovala s njegovim djelima i da je vjera uz pomoć djela postala savršena.“ (Jakovljeva 2.22) Savršena u originalu na

grčkom jeziku znači da je vjera došla do cilja, a cilj joj je da napravi djela ljubavi. To je istinska vjera koja je drugačija od vjere bazirane na informaciji i doktrini, vjere koja za cilj nema donošanje djela vjere jer se ne temelji na odnosima koji donošaju promjene već samo na prikupljanju znanja i manipuliranjem određenim informacijama.

Abrahamova vjera je donijela niz djela koja su promijenila tijek života njegove obitelji i povijesti Božjeg naroda. Abrahama danas nazivamo praocem vjere, iako nije učinio neko veliko čudo ili znak. Pismo nam kaže da se „vjerom pokorio kada primi poziv da ode u zemlju koju je imao primiti za baštinu. Ode, iako nije znao kamo ide.“ (Hebrejima 11.8)

Koja su to djela vjere za koje se mi trebamo aktivirati? Vrijeme je da promijenimo informativnu vjeru u vjeru odnosa sa živim Bogom. Ako to odlučimo učiniti, naš odnos i hod s Bogom neće nikada biti dosadan i besplodan jer naša će vjera biti djelotvorna. Možda ta djela nisu slična Abrahamovim, ali to zasigurno mogu biti mnoga praktična djela koja nam je Isus rekao da činimo u svojoj riječi. Kroz odnos s Kristom naša će se djela

★ Tako i danas mnogi slično gledaju na crkvu kao na neko kazalište u kojem su glumci i gledatelji. Uživaju u glazbi, ljudima i aktivnostima, ali ne primaju poruke k srcu niti se žele promijeniti ili služiti u crkvi.

promijeniti i aktivirati prema djeci, bračnim partnerima, prema bližnjima i suradnicima, našim roditeljima i odrazit će se prema služenju u crkvi ili individualnim djelima vjere. Krist je rekao da naše svjetlo tako treba zasvijetliti da svi vide „naša djela ljubavi te slave našeg nebeskog Oca“ (Matej 5.16) Vrijeme je da radikalno aktiviramo svoju vjeru i učinimo je savršenom kao što je Isus, primjerice, zatražio od mladića kada mu je rekao: „Ako želiš biti savršen, hajde prodaj što imaš i podaj novac siromasima, pa ćeš imati blago na nebu! Onda dođi i slijedi me.“ (Matej 19.21)

Koja su to djela vjere koja Isus želi da učinimo kako bismo ga u potpunosti slijedili? Koje to loše stavove i stvari moramo promijeniti prema ljudima oko nas kako bi njima naša vjera postala stvarna? Petar je rekao da „se vladamo lijepo među poganima da bi u onome u čemu nas sada kleveću kao zločince, zbog naših dobrih djela, kada ih promatraju, pomno

hvalili na dan pohođenja.“ (1 Petrova 2.12) U knjizi Otkrivenja, Isus je skoro svakoj crkvi rekao: „Poznam tvoja djela.“ Prate li djela našu vjeru djela vjere? Ili ćemo se pojaviti pred njim s vjerom baziranom na informaciji i doktrini koju ne prate djela? Hoće li nas Isus nazvati svojim prijateljem kao Abrahama? Odgovor leži u nama i našoj odluci koju ćemo donijeti. Želimo li nastaviti kršćanstvo temeljeno na informaciji ili živjeti živu vjeru s Gospodinom? „Što koristi braćo moja, ako tko rekne da ima vjeru, a djela nema?“ (Jakovljeva 2.14)

✦ **Vrijeme je da promijenimo informativnu vjeru u vjeru odnosa sa živim Bogom. Ako to odlučimo učiniti, naš odnos i hod s Bogom neće nikada biti dosadan i besplodan jer naša će vjera biti djelotvorna.**

Copyright©2011. Crkva cjelovitog evanđelja.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove publikacije ne smije se umnožavati, fotokopirati niti na bilo koji način reproducirati bez pismenog dopuštenja. Ispis ili prosljeđivanje putem elektroničke pošte za osobnu upotrebu ili prijatelje je dopušten.

Ako želite financijski podržati izdavanje ovih propovijedi, svoj prilog možete uplatiti na broj žiro računa 2484008-1102460506 pri RBA

ili poštanskom uplatnicom na adresu Crkva cjelovitog evanđelja, Kneza Branimira 11, 10000 Zagreb s naznakom "za propovijedi".